

Anul XI, Nr. 270

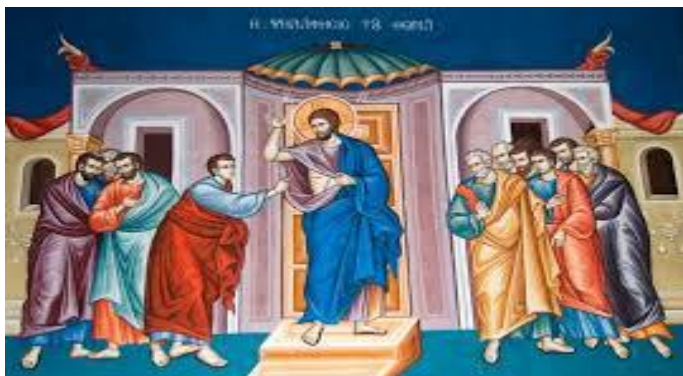
15 aprilie 2018

Duminica a doua după Paști
-a Sfântului Apostol Toma-

Parohia Vovidenia

Protoieria Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -

„În zilele acelea, prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor; și erau toți, într-un cuget, în pridvorul lui Solomon. Și nimeni dintre ceilalți nu cuteza să se alipească de ei, dar poporul îi lăuda. Și din ce în ce mai mult se adăugau cei ce credeau în Domnul, mulțime de bărbați și de femei, încât scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe târgi, ca, venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei. Și se aduna și mulțimea din cetățile dimprejurul Ierusalimului, aducând bolnavi și bântuiți de duhuri necurate, și toți se vindecau. Și sculându-se arhiereul și toți cei împreună cu el - cei din neamul saducheilor - s-au umplut de pizmă. Și au pus mâna pe apostoli și i-au aruncat în temnița obștească. Iar un înger al Domnului, în timpul nopții, a deschis ușile temniței și, scoțându-i, le-a zis: Mergeți și stați drept și, grațiți poporului în templu toate cuvintele Vieții acesteia“.

(Fapte, V, 12-20)

**2018: ANUL OMAGIAL AL UNITĂȚII
DE CREDINȚĂ ȘI DE NEAM
ȘI ANUL COMEMORATIV AL FĂURITORILOR MARII
UNIRI DIN 1918**

„Acum știu, am aflat și eu...”

„Cînd un om reușește să facă ceva ce i-a solicitat mult efort, în el începe să lucreze trufia.

Cel ce slăbește, se uită cu dispreț la grași, iar cel ce s-a lăsat de fumat răsucesște nasul disprețuitor cînd altul se bălăcește, încă, în viciul său.

Dacă unul își reprimă cu sîrg sexualitatea, se uită cu dispreț și cu trufie către păcătosul, care se căznește să scape de păcat, dar instinctul i-o ia înainte!

Ceea ce reușim, ne poate spurca mai ceva decît păcatul însuși. Ceea ce obținem se poate să ne dea peste cap reperele emoționale în așa manieră încît ne umple sufletul de venin.

Banii care vin spre noi ne pot face aroganți și zgîrciți, cum succesul ne poate răsturna în abisul înfricoșător al patimilor sufletești.

Drumul către iubire se îngustează cînd ne uităm spre ceilalți de la înălțimea vulturilor aflați în zbor. Blîndețea inimii se usucă pe vrejii de dispreț, de ură și de trufie, dacă sufletul nu este pregătit să primească reușita sa cu modestia și grația unei flori...

Tot ce reușim pentru noi și ne aduce energie este merit a se întoarce către aceia ce se zbat, încă, în suferință și-n păcat. Ochii noștri nu sunt concepuți pentru dispreț, ci pentru a exprima cu ei chipul iubirii ce se căznește să iasă din sufletele noastre. Succesele nu ne sunt date spre a ne înfoia în pene, ca în mantiile statuilor, ci pentru a le transforma în dragoste, în dezvoltare și în dăruire pentru cei din jur.

Dacă reprimi foamea în timp ce postești, foamea se va face tot mai mare. Mintea ta o să viseze mîncăruri gustoase și alese, mintea o să simtă mirosurile cele mai apetisante chiar și în somn, pentru ca, în ziua următoare, înebunită de frustrare, să compenseze lipsa ei printr-un dispreț sfidător față de cel ce nu postește. Atunci, postul devine prilej de trufie, de exprimare a orgoliului și a izbînzii trufașe asupra poftelor... Dar, dincolo de orice, trufia rămîne trufie, iar sentimentul frustrării o confirmă.

Dacă ai reușit în viață, nu te agăța de nereușitele altuia, pentru a nu trezi în tine viermele cel aprig al orgoliului și patima înfumurării. Reușita este energia iubirii și a capacității tale de acceptare a vieții, dar ea nu rămîne emișcată, nu este ca un munte sau ca un ocean. Îngîmfarea și trufia reușitei te coboară, încetul cu încetul de pe soclul tău, căci ele desenează pe cerul vieții tale evenimente specifice lor.

Slăbește, bucură-te și taci! Lasă-te de fumat, bucură-te și taci! Curăță ograda ta, bucură-te de curățenie și lasă gunoiul vecinului acolo unde vecinul însuși l-a pus. Căci între vecin și gunoiul din curte există o relație scunsă, niște emoții pe care nu le cunoști, sentimente pe care nu le vei bănuși vreodată și cauze ce vor rămîne, poate, pentru totdeauna ascunse minții și inimii tale.

Între omul gras și grăsimea sa există o relație ascunsă. O înțelegere. Un secret. Un sentiment neînțeles. O emoție neconsumată. O dragoste respinsă. Grăsimea este profesorul grasului. Viciul este profesorul viciosului. Și, în viața noastră nu există profesori mai severi decît viciile și incapacitățile noastre.."

"Acum știu, știu că orice ură, orice aversiune, orice ținere de minte a răului, orice lipsă de milă, orice lipsă de înțelegere, bunăvoință, simpatie, orice purtare cu oamenii care nu e la nivelul grației și gingășiei unui menuet de Mozart... este un păcat și o spurcăciune; nu numai omorul, rănirea, lovirea, jefuirea, înjurătura, alungarea, dar orice vulgaritate, desconsiderarea, orice căutătură rea, orice dispreț, orice rea dispoziție este de la diavol și strică totul.

Acum știu, am aflat și eu... "

Nicolae Steinhardt

Încredințarea lui Toma

„Azi, Hristos învie iarăși pentru Toma îndoielnic!

Pentru că el vru să vadă tot pe-Acel Hristos istoric.

La opt zile după Paște, Iisus l-a ascultat,

Și S-a arătat lui Toma, ce, crezând, a exclamat:

„Doamne, Iisuse Hristoase, Tu ești veșnic Dumnezeu!

Iartă-mi mie îndoiala și raționamentul meu.

Trupul Tău este același, cu stigmatetele în mâini,

Însă are alte daruri, ce n-apartin acestei lumi.”

Domnul, văzându-i credința și spontana convertire,

A reintegrat pe Toma dând a zecea fericire:

„Fericit fii astăzi, Toma, c-ai văzut și ai crezut!

Dar mai ferice-or fi de-or crede fără să mă fi văzut!”

Exclamația lui Toma, cu preceptul ce s-a dat,

E de veacuri argumentul că Hristos a înviat!

Cei de astăzi, credincioșii, n-au nevoie de-argumente,

Căci misterul Învierii nu consistă-n documente.

Nimeni n-a văzut pe Domnul când a ieșit din mormânt,

Însă credem cu tărie pe apostol, prin cuvânt.

Dară astăzi îndoielnici - chiar necredincioși, atei -

Sunt așa de mulți sărmanii!, s-a umplut lumea de ei.

Avem mare datorie, noi, creștini din acest veac,

Să strigăm în gura mare că „Hristos a înviat!”

Dacă-n inimile voastre mai e candela aprinsă,

Faceți treabă de apostoli și aprindeți pe cea stinsă.

Geamănul, după-nviere, și-a întins apostolia,

Până-n Indii el ajuns-a, străbătând mai toată گیا.

Astăzi Toma nu mai este pe pământ, însă a dat

Pașaportul de apostol la românii ce-au plecat.

De vreme ce noi, românii, acum, în mileniul trei,

Am plecat în tot pământul ca urmași ai lui Andrei,

Să purtăm facla-nvierii peste tot, în lung și-n lat,

Să spunem la toată lumea că **Hristos a înviat!**“.

(Înaltpreasfințitul Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului)

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com